

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/259/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112238217
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8112238217.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu Y. A., nar. XX.X.XXXX, bytom H., N. XX/XX, zastúpeného JUDr. Jozefom Bujňákom, advokátom, so sídlom v Prešove, Hlavná 94 proti žalovaným 1./ Z. K., nar. XX.X.XXXX, 2./ F. Z. K., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom H., N. XX/XX, zastúpení JUDr. Vierou Strakovou, advokátkou, so sídlom v Prešove, kpt. Nálepku 5, o zaplatenie 4.980,- eur s prísl., o odvolaní žalovaných v 1.a 2.rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 10.6.2015 č. k. 10C/61/2013-165 a o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Prešov z 15.7.2015 č. k. 10C/61/2013-173 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okrem výroku o čiastočnom zastavení konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Zrušuje uznesenie č. k. 10C/61/2013-173 zo dňa 15.7.2015.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovaným v 1.a 2.rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi istinu 4.980,- eur s prísl., v splátkach po 100,- eur mesačne splatných vždy do 15-teho dňa v mesiaci od mesiaca nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku do zaplatenie dlhu pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti konanie zastavil, žalovaným tiež uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi trovy konania vo výške 298,50 eur a na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 1.704,92 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobca sa domáha od žalovaných zaplatenia sumy 4.980,- eur s prísl., titulom nájomného za užívanie jeho nehnuteľností v období od 1.11.2009 do 30.4.2012. Žalovaní uplatnili oproti nároku žalobcu na zaplateniu sumu 7.000,- eur ako nedoplatok kúpnej ceny s tým, že tieto finančné prostriedky boli zadržované od roku 2007. Prvoinštančný súd zistil, že žalovaní užívali nehnuteľnosti vlastnícky patriace žalobcovi aj po tom, čo sa on stal vlastníkom týchto nehnuteľností, teda po 3.7.2007. Pokiaľ sa týka rozsahu užívania predmetných nehnuteľností mal prvoinštančný súd za preukázané, že v období, za ktoré je uplatnený daný nárok, teda od 1.11.2009 do 30.4.2012, žalovaní užívali nepochybne nehnuteľností zapísané na LV č. XXX, kat. úz. H.. Počas celého konania o vypratanie nehnuteľnosti nenamietali skutočnosť, že by ich časť nehnuteľností užíval žalobca, resp. jeho brat. Taktiež z obsahu odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie v konaní 8C/4/2012 nevyplýva skutočnosť ohľadom toho, že by žalovaní neužívali celú nehnuteľnosť tak, ako sa tomu bránia v tomto konaní. Titulom dlžného nájomného súd prvej inštancie zaviazal žalovaných zaplatiť žalobcovi sumu 332,- eur, a to za mesiace november, december po 166,- eur v zmysle písomnej zmluvy s tým, že napriek tomu, že táto zmluva nebola podpísaná zo strany žalovanej v 2.rade, vznikol spoločný nájom, preto sú žalovaní povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť túto sumu titulom platnej nájomnej zmluvy. Za obdobie od 1.1.2010 do 30.4.2012 vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného, a to za nehnuteľnosti vedené na LV č. XXX, okrem rodinného domu

súp. č. XX a za užívanie rodinného domu titulom bezdôvodného obohatenia. Zo zmluvy o nájme bytových priestorov vyplýva, že nájomné nebolo rozdelené osobitne za nájom rodinného domu a za nájom ostatných nehnuteľností, preto aj napriek skutočnosti, že uvedené nájomné vo výške 166,- eur je dohodnuté v zmluve, nemožné špecifikovať, akým podielom sa skladá z nájomného za užívanie domu a za užívanie ostatných nehnuteľností. Podľa názoru súdu nemožno k tomu dospieť ani nejakým matematickým výpočtom podľa podielu plôch, nakoľko sa jedná o neporovnateľné nehnuteľnosti, teda užívanie dvora a prísluších pozemkov a užívanie domu. V danom prípade súd vychádzal zo skutočnosti, že reálne trhová cena prenájmu týchto nehnuteľností, by spolu bola od 250,- do 290,- eur mesačne, ako to vyplynulo zo správy realitných kancelárií. Pokiaľ žalobca žiadal priznať nájomné, resp. bezdôvodné obohatenie spolu po 166,- eur mesačne, súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 136 O.s.p., posúdil výšku tohto nároku podľa svojej úvahy ako primeranú a neodporujúcu dobrým mravom. Žalobca uplatňoval za uvedené obdobie, teda od 1.1.2010 do 30.4.2012 spolu za obdobie 28 mesiacov nájomné, resp. bezdôvodné obohatenie u domu po 166,- eur/mesiac, čo je suma vzhľadom na správy realitných kancelárií primeraná. Preto za uvedené obdobie za užívanie rodinného domu a užívanie nehnuteľností priznal žalobcovi u rodinného domu titulom bezdôvodného obohatenia a u užívania nehnuteľností titulom zaplatenia nájomného, ktoré však nie je špecifikované samostatne spolu po 166,- eur/ mesiac, čo predstavuje sumu 4.648,- eur za dané obdobie. Napriek skutočnosti, že u rodinného domu došlo k užívaniu bez právneho dôvodu, pre ukončenie nájomnej zmluvy dňa 31.12.2009, mal súd prvej inštancie za to, že u žalovaných vzniklo bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu, nakoľko toto bezdôvodné obohatenie spočíva v tom, že majetok žalovaných sa nezmenšil, hoci by k takému zmenšeniu došlo, ak by plnili svoju povinnosť, teda platiť nájomné alebo inú odplatu za užívanie rodinného domu. Pokiaľ sa týka započítanej námietky žalovaných v 1.a 2.rade v rozsahu 8.165,70 eur, súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 581 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z obsahu podania žalovaných vyplynulo, že nárok na zaplatenie tejto sumy uplatňujú z kúpnej zmluvy, ktorá bola medzi účastníkmi uzatvorená 3.4.2007. Voči tomuto návrhu vzniesol námietku premlčania žalobca, a to podaním zo 4.2.2014. V danom prípade sa jedná o nárok žalovaných na zaplatenie časti kúpnej ceny, teda ide o majetkové právo, ktoré sa premlčuje v 3-ročnej premlčacej dobe a plynie od dňa, kedy sa právo mohlo vykonať po prvýkrát. V danom prípade ako vyplynulo z kúpnej zmluvy je zrejmé, že táto bola uzatvorená medzi účastníkmi konania. Predávajúci, a teda žalovaní potvrdili, že kupujúci uhradil kúpnu cenu v celom rozsahu, teda pokiaľ k tomu tak naozaj nedošlo, nasledujúci deň mali právo po prvýkrát podať žalobu na základe tejto skutočnosti. Táto všeobecná premlčacia doba teda uplynula 4.4.2010. Nárok uplatnili žalovaní v 1.a 2.rade po prvýkrát v konaní 8C/4/2012, a to podaním zo dňa 6.2.2012, teda po márnom uplynutí všeobecnej premlčacej doby. Preto nemohol súd prvej inštancie prihliadať na túto započítacu námietku. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaných, že premlčanie pri nároku na zaplatenie kúpnej ceny začína plynúť až splatením poslednej splátky, ktorá bola zaplatená 18.9.2009, podľa súdu prvej inštancie táto námietka dôvodná nie je. Z obsahu kúpnej zmluvy nevyplynulo, že by došlo k dojednaniu ohľadom plnenia kúpnej ceny v splátkach, kedy by premlčanie začínalo plynúť od každej splátky samostatne. Naopak, kúpna cena bola stanovená jednou sumou. Príslušenstvo pohľadávku súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ust. § 517 ods. 2 OZ. Rozhodol o čiastočnom zastavení konania podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. a žalovaným povolil splácať dlh v splátkach podľa § 160 ods. 1 O.s.p.. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

3. Proti tomuto rozsudku, okrem výroku o čiastočnom zastavení konania, podali včas odvolanie obaja žalovaní, ktorí navrhli rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukazujú na to, že v rámci konania uplatnili kompenzačnú námietku proti pohľadávke žalobcu v sume 6.705,- eur titulom nevyplatenia kúpnej ceny žalobcom na základe kúpnej zmluvy z 3.4.2007. Nesúhlasia so závermi súdu prvej inštancie ohľadom premlčania takto uplatnenej kompenzačnej námietky. Uvádzajú, že súd prvej inštancie sa mal zaoberať tvrdeniami žalovaných aj z hľadiska, či samotná kúpna zmluva zo dňa 3.4.2007 nie je absolútne neplatným právnym úkonom z dôvodu, že nevyjadruje skutočnú vôľu zmluvných strán (nedostatok vážnosti) vo vzťahu k podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy - kúpnej cene. Aj keď sa v zmluve formálne uvádza, že kúpna cena bola predávajúcim vyplatená v celku a nebolo dohodnuté splácanie kúpnej ceny v splátkach, neznamená to, že sa tak skutočne aj stalo. Za tým účelom navrhli vypočuť svedka pána Y., ktorý mal potvrdiť, že kúpna cena nebola vyplatená naraz pri podpise kúpnej ceny, ale v splátkach a posledná suma bola vyplatená práve dňa 18.11.2009. Od nasledujúceho dňa tak žalovanej začali počítať začiatok plynutia premlčacej doby. Súd návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedka zamietol a svedok mal byť vypočutý ohľadom kúpnej ceny, ktorá podľa žalovaných bola vyplatená matke žalobcu a sestre žalovaného v 1.rade S. H.. Kúpna cena bola dohodnutá sumou 1.400.000,- Sk. Exekútorovi bola vyplatená suma 560.000,- Sk a sestra žalovaného v 1.rade a matke

žalobcu následne vložila zostatok v hodnote 841.312,- Sk na svojej účet. Následne S. H. vo vyššie uvedený deň, teda 18.11.2009 vyplatila ešte žalovaným sumu 3.391,- eur a práve preto žalovaní od tohto okamihu, resp. deň po ňom počítajú aj začiatok plynutia všeobecnej premičacej doby. Obaja žalovaní pritom zhodne potvrdili, že pri podpise kúpnej zmluvy im nebola vyplatená žiadne kúpna cena. Nesúhlasia tiež s rozhodnutím súdu prvej inštancie ohľadom trov konania. Majú za to, že v danom prípade, ak by mali byť neúspešnými účastníkmi, v tomto konaní bolo potrebné aplikovať ust. § 150 O.s.p.. Poukazujú na svoju majetkovú a sociálnu situáciu, keď zdôrazňujú, že súd mal prihliadať aj na aspekty morálne. Ide o spor, kde žalobca je synovec žalovaného v 1.rade. Predmetom nájmu je prakticky ešte starorodičovský dom, ktorý v priebehu rokov viackrát menil vlastníkov. V zmysle týchto dôvodov žalovaní navrhli podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok, okrem výroku o čiastočnom zastavení konania v zmysle zásad vyjadrených v § 379, § 380, § 381 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, keďže rozsudok je nepreskúmateľný pre absenciu dostatočných dôvodov a zároveň súd prvej inštancie sa nezaoberal všetkými okolnosťami podstatnými pre správne rozhodnutie o veci.

6. Z obsahu spisu plynie, že žalobca je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, kat. úz. H., a to parciel KN C XXX - zastavené plochy a nádvoria vo výmere 1140 m², parcely KN C XXX - záhrada o výmere 311 m² a rodinného domu súp. č. XX, postaveného na parcele KN C XXX. Predmetné nehnuteľnosti užívali žalovaní dlhodobo od roku 1978, kúpnu zmluvou zo dňa 3.4.2007 odpredali žalovaní sporné nehnuteľnosti žalobcovi a tento dom obývali aj v ďalšom období, konkrétne do mája 2014. V konaní Okresného súdu Prešov, ktoré prebiehalo pod sp. zn. 8C/4/2012 bola žalovaným v 1.a 2.rade uložená povinnosť vypratať tieto nehnuteľnosti rozsudkom Okresného súdu Prešov zo 6.11.2012 č. k. 8C/4/2012-44 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov z 12.2.2014 č. k. 10Co/22/2013-92. Medzi stranami sporu bola dňa 1.6.2009 uzatvorená zmluva o nájme bytových priestorov, na základe ktorej žalobca prenechal žalovaným nehnuteľnosti na užívanie za dohodnuté mesačné nájomné 166,- eur. Táto zmluva bola uzatvorená na dobu určitú od 1.6.2009 do 31.12.2009.

7. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral úžitky.

8. Podľa § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nájomca je povinný nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajímateľ veci a spôsob jej užívania.

9. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

10. Už v predchádzajúcom štádiu konania bolo konštatované, že súd prvej inštancie v zásade správne právne posúdil nároky uplatnené žalobcom v tomto konaní, a to pokiaľ ide o nárok vyplývajúci z nájomnej zmluvy za obdobie do 31.12.2009, keď tieto nároky sa týkajú všetkých nehnuteľností, ktoré boli predmetom nájomnej zmluvy z 1.6.2009 a následne na základe kombinácie nárokov vyplývajúcich z nájomnej zmluvy a nárokov daných bezdôvodným obohatením v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka a nasledujúce. Uvedené sa týka nárokov za užívanie rodinného domu so zreteľom na to, že vo vzťahu k domovej nehnuteľnosti účinnosť pôvodnej nájomnej zmluvy zo dňa 1.6.2009 sa ukončila k 31.12.2009.

11. Ako už bolo spomínané, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, kat. úz. H. nadobudol žalobca kúpnu zmluvou uzatvorenou so žalovanými v 1.a 2.rade dňa 3.4.2007 s tým, že vklad vlastníckeho práva v prospech žalobcu bol povolený dňa 3.7.2007. Strany sporu sa dohodli na kúpnej cene za prevádzané nehnuteľnosti v rozsahu 1.400.000,- Sk a podľa formulácie čl. II. bod 2.2 zmluvy, žalovaní ako predávajúci potvrdili, že ku dňu podpisu tejto zmluvy kupujúci uhradil kúpnu cenu v celom rozsahu (č. I. 22 - 23 spisu OS Prešov sp. zn. 8C/4/2012). Už v priebehu konania o vypratanie nehnuteľností žalovaní uplatňovali vo vzťahu k žalobcovi vzájomný návrh (v tomto konaní započítacia námietka) podaním zo 6.2.2012 argumentujúc tým, že kúpna cena v celom rozsahu im nebola zo strany žalobcu do dnešného dňa vyplatená, v skutočnosti sa kúpna cena vyplácala v splátkach, z ktorých ostalo nezaplatených

8.298,48 eur. Započítaciu námietku žalovaní oproti nároku žalobcu uplatnili v sume 8.165,70 eur (č. I. 26) s tým, že v danom štádiu konania rozsah tejto započítacej námietky je vyjadrený sumou 6.705,- eur (č. I. 1621).

12. Je pravdou, že v písomnom vyhotovení kúpnej zmluvy zo dňa 3.4.2007 žalovaní potvrdili, že ku dňu podpisu tejto zmluvy žalobca ako kupujúci uhradil kúpnu cenu v celom rozsahu. Žalovaní však už v konaní OS Prešov sp. zn. 8C/4/2012, ako aj v priebehu tohto konania okrem iného argumentovali tým, že splatnosť takto dohodnutej kúpnej ceny (výšku, ktorej nerozporujú) bola účastníkmi kúpnej zmluvy dohodnutá len formálne, kúpna cena mala byť vyplatená z úveru, ktorý peňažný ústav nechcel žalobcovi vyplatiť bez toho, aby nebola zapísaná ľarcha v príslušnom katastri nehnuteľností. Tvrdia, že v dôsledku toho kúpnu cenu žalobca pri podpise zmluvy nevyplatil, ale splnomocnil svoju matku S. H., ktorá je sestrou žalovaného v 1.rade, aby kúpnu cenu vyplatila, k výplате kúpnej ceny dochádzalo postupne v splátkach a aj tak celá kúpna cena uhradená nebola (č. I. 34, 35 spisu OS Prešov sp. zn. 8C/4/2012). V tejto súvislosti žalovaní predkladali v tomto konaní listinné dôkazy, výpisy z účtu (č. I. 156 159), ktoré súd prvej inštancie bližšie nevyhodnotil a navrhli vypočítať svedka S. Y. a súd prvej inštancie zamietol tento návrh na doplnenie dokazovania. S ohľadom na argumentáciu žalovaných sa súd prvej inštancie ďalej nezaoberal tým, či účastníkmi zmluvy v skutočnosti nedošlo k inej dohode o splatnosti kúpnej ceny. Tieto zistenia nepochybne majú vplyv aj na posúdenie námietky premlčania, ktorú vo vzťahu k započítacej námietke žalovaných v konaní uplatnil žalobca.

13. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

14. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Započítanie podľa ust. § 580 Občianskeho zákonníka je spôsobom zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa dlžníka. Zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnenie musí byť rovnakého druhu, pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie s tým, že k započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli, vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu.

16. Prípadnú námietku premlčania vzájomnej pohľadávky môže účastník úspešne uplatniť len vtedy, keď vzájomná pohľadávka bola premlčaná už v čase, keď sa pohľadávky stretli. Stretnutie vzájomných pohľadávok samo o sebe nemá právne účinky. Tie nastávajú až kompenzačným prejavom, a to ex tunc, teda ku dňu stretnutia pohľadávok. Pre posúdenie otázky premlčania vzájomnej pohľadávky je rozhodná doba stretnutia pohľadávok a nie doba, kedy bol urobený prejav smerujúci k započítaniu.

17. Súd prvej inštancie sa preto v ďalšom konaní dôsledne vyporiada s námietkou započítania uplatnenej zo strany žalovaných, keď v tejto súvislosti bude potrebné posúdiť otázku splatnosti dohodnutej kúpnej ceny účastníkmi kúpnej zmluvy zo dňa 3.4.2007, vyhodnotí v tomto smere argumentáciu žalovaných a vykoná doplnenie dokazovania podľa predložených návrhov. Na základe tohto postupu bude následne možné urobiť záver o tom, či nároky uplatňované žalovanými voči žalobcovi na započítanie sú skutočne premlčané. Za tejto situácie odvolací súd rozsudok, okrem výroku o čiastočnom zastavení konania, zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p., vrátil v tejto časti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 C.s.p.) s tým, že v novom rozhodnutí o veci sa rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

18. Uznesením zo dňa 15.7.2015 č. k. 10C/61/2013-173 súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1.a 2.rade, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatili spoločne a nerozdielne súdny poplatok za odvolanie v sume 298,50 eur podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

19. Aj toto rozhodnutie napadli včas podaným odvolaním žalovaní v 1.a 2.rade, ktorí navrhli zrušiť toto uznesenie, alternatívne ho zmeniť tak, že sa im prizná oslobodenie od súdneho poplatku. V dôvodoch

odvolania poukázali na to, že nemajú vyriešenú bytovú otázku, museli vypratať rodinný dom v obci H.. Momentálne obývajú multifunkčné zariadenie v H., uvedené zariadenie nebolo skolaudované za čo bola žalovaným Obcou H. ako stavebným úradom uložená pokuta vo výške 929,- eur. Žalovaní sa starajú o dve nezaopatrované deti a poukázali na rozsah svojich záväzkov vo vzťahu k nebankovým subjektom. Majú za to, že sú u nich splnené podmienky pre priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov.

20. Odvolací súd preskúmal takto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 379 a nasl. C.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p) a zistil, že odvolanie je opodstatnené.

21. Vychádzajúc z obsahu spisu je zrejmé, že pokiaľ ide o vec samú, súd prvej inštancie rozhodol v predchádzajúcom štádiu konania rozsudkom zo dňa 7.5.2014 č. k. 10C/61/2013-100. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie žalovaní v 1.rade a 2.rade, vo veci prebiehalo odvolacie konanie pod sp. zn. 1Co/246/2014, keď spomínaný rozsudok súdu prvej inštancie bol zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

22. V súvislosti s takto podaným odvolaním (č. l. 105, 106) súd prvej inštancie rozhodoval o poplatkovej povinnosti žalovaných v 1.a 2.rade uznesením zo 7.7.2014 č. k. 10C/61/2013-111 v spojení s uznesením Krajského súdu Prešov zo dňa 18.12.2014 č. k. 1Co/246, 247/2014-148. Uznesenie o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie proti rozhodnutiu súdu o veci samej tak nadobudlo právoplatnosť 28.1.2015.

23. Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení platnom k 15.7.2015, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

24. Podľa položky č. 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, z návrhu na začatie konania, ak nie je ustanovená osobitná sadzba, výška súdneho poplatku predstavuje 6 % z ceny predmetu plnenia, najmenej 16,50 eur.

25. Podľa spoločnej poznámky k položkám 1, 2, 6, 7, 9, 14 a 16, ak bol rozsudok zrušený v dôsledku odvolania, obnovy konania alebo dovolania, poplatok z odvolania proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie, dovolania alebo za obnovu konania neplatí poplatník, ktorý už raz poplatok zaplatil.

26. O poplatkovej povinnosti žalovaných v 1.a 2.rade v súvislosti s podaným odvolaním proti rozhodnutiu o veci samej už bolo súdom prvej inštancie rozhodované, uznesenie o povinnosti žalovaných zaplatiť súdny poplatok za odvolanie zo 7.7.2014 č. k. 10C/61/2013-111 je právoplatné a vykonateľné, a preto v súlade s citovanými ustanoveniami Zákona o súdnych poplatkoch nebol dôvod opätovne rozhodovať o poplatkovej povinnosti žalovaných. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).